

F. t. L. om Oprettelse og Supplering af mindre Landbrug m. m.

tets Pantebrev, normalt 51½ Aar efter Hovedlaanets Stiftelse, ikke udskydes, fordi der opnaas eller tidligere er opnaaet længere Afdragstid for et Tillægslaan.

Til § 56.

Paragraffen svarer til § 41 i Lov Nr. 150/1943.

Til VIII. Overgangsbestemmelser m. m.

Til § 57.

Ved Stk. 2 ophæves alle de ældre Love om Oprettelse af Husmandsbrug m. v. og om Afhændelse af Statsjord, saaledes at fremtidig Behandling af de tidligere oprettede Brug sker efter nærværende Forslag sammenholdt med de paa Brugene tinglyste Laanedokumenter, hvis særlige Bestemmelser om Rente- og Afdragsvilkkaar m. m. man har anset det for ugorligt at ændre, jfr. herved Forslagets § 38, Stk. 3, § 43, Stk. 1, og § 52, Stk. 1. I enkelte Retninger betyder nærværende Forslags Bestemmelser dog en — som Regel mindre væsentlig — Skærpelse af de ældre Loves Regler, og man har anset det for betænkeligt at lade disse Bestemmelser faa umiddelbar Gyldighed for de ældre Brugs Vedkommende. I saa Henseende fremhæves Forslagets § 21, Stk. 2, § 23, § 24, Stk. 1, og § 43, Stk. 1; disse Bestemmelser hviler ikke paa de ældre Brug eller for saa vidt angaar § 21, Stk. 2, og § 23 kun paa en Del af disse. For saa vidt angaar de ældre Brug maa man derfor indtil videre lade sig nøje med de Bestemmelser, som er tinglyst paa Ejendommene; men da det maa anses for mest hensigtsmæssigt, at der indføres ensartede Regler for alle Statshusmandsbrug, har man paalagt Administrationen at søge de nævnte Bestemmelser overført ogsaa til de ældre Brug enten ved Overenskomst eller ved indtrædende Ejerskifter.

Stk. 3 opretholder de særlige Bestemmelser om fremtidig Udstykning af Præstegaardsjord, som er af Betydning for de kirkelige Myndigheder, og Stk. 4 opretholder indtil videre de særlige Jordrentevurderinger, som gælder for de i Henhold til Lovene af 4. Oktober 1919 afhændede Lodder. Den Ret til Fradrag for visse Værdiforøgelser, som nævnte Love giver Ejerne, maa imidlertid anses for uheldig, idet en forsvarlig Bedømmelse af Jordens Tilstand ved første

Vurdering nu er umulig; men da et øjeblikkeligt Bortfald af Fradragsretten ikke vil kunne gennemføres, uden at der rejses Erstatningskrav fra de hidtil fradragsberettigede, har man valgt at opretholde Fradragsretten, saa længe de nuværende Ejere bevarer Ejendommene. Efter Oplysning fra Statens Ligningsdirektorat, som har paa-peget de af Fradragsretten følgende Vanskeligheder, er der ved 8. almindelige Vurdering indrømmet 1637 af 5041 Statshusmænd Fradrag med ialt 612 000 Kr., saaledes at den samlede Jordrentevurdering for de nævnte 5041 Ejendomme udgjorde 32 893 000 Kr., medens disse Ejendommens Ansættelse til Grundskyld udgjorde ialt 33 505 000 Kr. Det er derhos Tanken, hvor der fremtidigt bliver Tale om at afhænde en Jordrentelod til Forening med en Ejendom, hvoraf der helt eller delvis svares Jordrente efter Reglerne i Lovene af 4. Oktober 1919, da at gøre Afhændelsen betinget af, at Køberen indgaar paa fremtidigt at lade hele sin Ejendom eller hele dennes jordrenteplygtige Areal ansætte til Jordrentesvarelse efter de i dette Forslag indeholdte Regler. Paa denne Maade kan det undgaaes, at der for Fremtiden opstaar Ejendomme, som er undergivet forskelligartede Jordrentevurderinger.

Stk. 5 opretholder den ældre Renteomregningsform for de enkelte Laantagere, som endnu ikke har valgt at overgaa til Rentesvarelse efter Forrentningsprocent, jfr. herved Bemærkningerne til § 6 i det Forslag, som førte til Lov Nr. 314 af 14. Juni 1946 (Lovforslag Nr. 80 i Folketinget 1945—46).

Til § 58.

Paragraffen svarer til § 42, Stk. 4—7, i Lov Nr. 150/1943, der hidrører fra Lov Nr. 168 af 18. Maj 1937. Stk. 2 i Forslaget er dog udformet noget strengere, dels under Hensyn til Bestemmelserne i § 4 i Lov Nr. 106 af 3. April 1925 om Landbrugsejendomme, dels under Hensyn til Praksis. I Stk. 4 har man derhos ment, at det var urimeligt at tillægge de der omhandlede Ejere Fortrinsret til et nyt selvstændigt Brug.

Til §§ 59—60.

Paragrafferne svarer til §§ 55 og 67 i Lov Nr. 150/1943.